

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-49/2016-OJD-SPZ/2
Počet listů:2
Přílohy:1

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný E. Ch. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Příbrami, sp. zn. 3 T 207/2007

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného E. Ch.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 27. 4. 2010, č. j. 3 T 207/2007-51.

Trestním příkazem Okresního soudu v Příbrami ze dne 12. 11. 2007, č. j. 3 T 207/2007 – 21, byl obviněný E. Ch. uznán vinným trestným činem řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákona (zde i v dalším textu míněn zákon č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009), jehož se dopustil tím, že dne 27. 10. 2007 v době kolem 20.45 hodin v ul. Školní v Příbrami VIII, okr. Příbram, řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Seat Toledo, ačkoli si byl vědom toho, že není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle ustanovení § 81 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, neboť pozbyl řidičského oprávnění.

Za tento trestný čin mu byl podle § 180d tr. zákona, s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu, § 45 odst. 1 a § 45a odst. 1 tr. zákona, uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin a též trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 1 roku. Trestní příkaz byl obviněnému E. Ch. doručen dne 28. 12. 2007. Jelikož nebyl napaden odporem, nabyl právní moci dnem 8. 1. 2008.

Obviněný však trest obecně prospěšných prací nevykonával. V návaznosti na toto zjištění bylo usnesením Okresního soudu v Příbrami ze dne 27. 4. 2010, č. j. 3 T 207/2007 – 51, podle

§ 45a odst. 4 tr. zákona rozhodnuto o tom, že se nevykonaný trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin přeměňuje na nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 100 dní, přičemž se obviněný E. Ch. pro jeho výkon zařazuje podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Toto usnesení nebylo napadeno stížností a nabylo právní moci dnem 15. 5. 2010.

Důvodem tohoto rozhodnutí bylo (obecně vzato jistě správné) zjištění soudu, že obviněný E. Ch. dosud trest obecně prospěšných prací zaviněně nevykonal a že se navíc po dni 8. 1. 2008, kdy nabyl trestní příkaz ze dne 12. 11. 2007 právní moci, dopustil další trestné činnosti.

Usnesením Okresního soudu v Příbrami ze dne 27. 4. 2010, č. j. 3 T 207/2007 – 51, nicméně byl v neprospěch obviněného E. Ch. porušen zákon v ustanovení § 419 tr. zákoníku a v návaznosti na to i v ustanovení § 45a odst. 4 tr. zákona.

Podle § 45a odst. 4 tr. zákona platilo, že pokud pachatel v době od odsouzení do skončení výkonu trestu obecně prospěšných prací nevedl řádný život, nebo zaviněně nevykonal ve stanovené době uložený trest, přeměnil mu soud trest obecně prospěšných prací nebo jeho zbytek v trest odnětí svobody a zároveň rozhodl o způsobu jeho výkonu; přitom každé i jen započaté dvě hodiny nevykonaného trestu obecně prospěšných prací se počítaly za jeden den odnětí svobody.

Dnem 1. 1. 2010 však nabyl účinnosti zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, obsahující přechodné ustanovení § 419, dle něhož se trest uložený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za čin, který není trestným činem podle tohoto zákona, popřípadě jeho nevykonaný zbytek, nevykoná. Takovým trestným činem je nepochybně i tr. čin řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d tr. zákoníku, jehož se dopustil ten, kdo řídil motorové vozidlo, ačkoli nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění podle zvláštního zákona.

Okresní soud v Příbrami, který rozhodoval dne 27. 4. 2010, tedy již za účinnosti trestního zákoníku, přitom přechodné ustanovení § 419 tr. zákoníku zjevně nerespektoval, neboť další výkon trestů v dané věci uložených obviněnému E. Ch., a to jak trestu obecně prospěšných prací, tak i trestu zákazu činnosti, počínaje dnem 1. 1. 2010 nepřicházel v úvahu, ať už byl před tímto dnem jejich výkon v jakémkoli stádiu.

Z toho vyplývá, že nepřicházel-li v úvahu další výkon trestu uloženého původním pravomocným odsuzujícím rozhodnutím, nepřicházela v úvahu ani přeměna dosud nevykonaného trestu či jeho zbytku na jiný druh trestu. Stále by se jednalo o trest za čin, který podle trestního zákoníku již trestným činem není.

Okresní soud v Příbrami měl tedy naopak po dni 1. 1. 2010 rozhodnout usnesením podle § 465 odst. 1 tr. řádu s tím, že se tresty uložené obviněnému E. Ch. za čin, který v důsledku změny trestního zákona již není trestným činem, nevykonají.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem proto navrhuji, aby Nejvyšší soud České republiky:

- 1) podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Okresního soudu v Příbrami ze dne 27. 4. 2010, č. j. 3 T 207/2007 – 51, byl v neprospěch obviněného E. Ch. porušen zákon v ustanovení § 45a odst. 4 tr. zákona, s přihlédnutím k ustanovení § 419 tr. zákoníku;
- 2) podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené rozhodnutí zrušil a aby zrušil i všechna další rozhodnutí na ně obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu;
- 3) a dále postupoval podle § 271 odst. 1 tr. řádu a sám rozhodl podle § 419 tr. zákoníku, a neshledá-li k tomu zákonné podmínky, aby podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Okresnímu soudu v Příbrami, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 17/2016](#)